

Cuộc sống của bạn sẽ rất buồn chán và tẻ nhạt nếu không có những “chức vụ đẹp” để làm để nâng cao thúc đẩy mình vươn lên.

Tôi viết bài này theo đề nghị của một số anh em đã tham dự và lắng nghe tôi chia sẻ buổi tiếp xúc Anh với các bạn Thanh Sinh Công (Thanh Niên / Sinh Viên – Học Sinh Công Giáo) tại vùng thủ đô Hoa Thịnh Đốn với chủ đề “Finding Your Passion – Pursuing Your Career” vào cuối tháng 10, 2011. Tôi sẽ viết theo dàn bài (agenda) của bài chia sẻ với hai phần riêng biệt: My Life Story (changed, changed, and changed again) – Your Life – Your Career (be prepared and ready).

Đời tôi: Một chuỗi đời thay (My Life Story: Changed, changed, and changed again)

Tôi được sinh ra và lớn lên tại một làng quê nhỏ bé và nghèo nàn trong thời chiến tranh Việt Nam. Thời thơ ấu của tôi, cũng giống như các bạn cùng trang lứa ở miền quê, buổi sáng cắp sách đến trường, buổi chiều ra đồng chăn bò và phụ giúp cha mẹ những công việc vất vả vất vả bên ruộng khoai, ruộng lúa... Chúng tôi luôn luôn sống trong phấp phấp lo sợ dẫu đi làn tên mũi đến nên ngày nào cũng đến nhà thờ để kinh, dâng lễ cầu xin an trên che chở. Chính những sinh hoạt đó đã in đậm trong mắt làng di của Công Giáo đã thấm đậm trong tôi một đức mẹ dẫu đời: Tôi muốn đi tu làm linh mục.

Ngay sau khi vừa học xong tiểu học, để theo đuổi ước mơ của mình, tôi đã xin phép cha mẹ nộp đơn thi vào tiểu chủng viện thánh Phaolô thuộc giáo phận Xuân Lộc. Tôi trúng tuyển và tiếp gia đình ra đi lúc vừa tròn 12 tuổi để bắt đầu một cuộc đời mới... Những ngày chiến tranh càng ngày càng khốc liệt và biến cố 30-04-1975 đã “thay đổi đời” tất cả. Sau 4 năm vừa “làm ruộng” vừa tiếp tục “tu luyện” với một thời gian lại quá mệt mỏi đen tối, tôi đã quyết định xin ra khỏi chủng viện vào cuối năm 1979 để tìm kiếm một cuộc sống mới.

Sau hơn 3 năm trôi qua long đong lận đận, sống lang thang không có “hàng quán”, cuối cùng tôi cũng đến được các bạn bè thân do. Tôi may mắn được phái đoàn Mỹ nhận cho đến theo diện nhân đạo (đối với tôi nên chúng tôi gọi là diện “hàng rác”) vì tôi đã quá tuổi để hàng quân nhân công chức” của cha mẹ, và cũng chưa đi lính hay làm việc cho chính phủ trước năm 1975, và cũng không có thân nhân bà con ở Mỹ để làm giấy tờ bảo lãnh. Tôi được một gia đình người Mỹ bảo lãnh tại một nông trại cách thành phố Pittsburgh, tiểu bang Pennsylvania gần 2 giờ lái xe! Cái nghiệp “nhà nông” quen thuộc đã gắn liền với tôi và những cuộc đời tôi. Tôi đã tiếp gia

“ru □ ng v □ □ n” c □ a cha m □ đ □ đi tu, nh □ ng sau năm 1975 □ i ph □ i “làm r □ y làm ru □ ng” ki □ m s □ ng qua ngày đ □ ti □ p t □ c “tu chui”, và bây gi □ □ i tr □ v □ v □ i “đ □ ng không mông qu □ nh” vì gia đình ng □ □ i b □ o tr □ “t □ ng □ m” tôi là ng □ □ i làm ngh □ nông r □ t gi □ i, có th □ giúp h □ ti □ p t □ c “duy trì và phát tri □ n nông tr □ i” vì t □ t c □ 9 ng □ □ i con trong gia đình đ □ u k □ tr □ □ c ng □ □ i sau khăn gói ra đi...

Sau m □ y tháng “làm ru □ ng” □ nông tr □ i c □ a ng □ □ i b □ o tr □ , m □ t □ n n □ a, tôi □ i ra đi. Tôi quy □ t đ □ nh đ □ n v □ vùng th □ đô Hoa Th □ nh Đ □ n đ □ ti □ p t □ c h □ c vì trong đ □ u v □ n nghĩ □ M □ cũng gi □ ng nh □ □ Vi □ t Nam tr □ □ c năm 1975 là ph □ i v □ Sài Gòn, Th □ Đ □ c m □ i đ □ dàng theo h □ c đ □ i h □ c. Sau khi đã □ n đ □ nh n □ i ăn ch □ n □ t □ i Virginia, tôi đã liên □ c v □ i văn phòng “□ n G □ i” c □ a giáo ph □ n đ □ tìm cách “b □ t đ □ u □ i” □ □ c m □ “làm linh m □ c”, nh □ ng lúc b □ y gi □ h □ đòi ph □ i có qu □ c t □ ch và t □ t nghi □ p đ □ i h □ c □ M □ , nên tôi đành b □ cu □ c và đ □ i đ □ i. Tôi t □ nh □ v □ i lòng mình thôi thì không làm bác sĩ “tâm h □ n” đ □ □ c thì h □ c làm bác sĩ ch □ a b □ nh ph □ n xác cho ng □ □ i ta cũng t □ t, nh □ ng r □ i tôi □ i ph □ i đ □ p b □ □ □ c m □ h □ c làm bác sĩ vì h □ c phí quá cao, th □ i gian h □ c r □ t lâu và cũng khó tìm đ □ □ c ch □ th □ c t □ p khi tu □ i đ □ i khá cao vì tôi ph □ i v □ a làm v □ a h □ c. Tôi quy □ t đ □ nh theo h □ c ngành Vi Tính (Data Processing, sau này đ □ i thành Information Technology) đ □ mau chóng ki □ m đ □ □ c vi □ c làm, tr □ □ c là t □ nuôi thân, sau là giúp đ □ gia đình cha m □ và các em, các cháu đang v □ t v □ ki □ m s □ ng qua ngày □ Vi □ t Nam.

Tôi ra tr □ ng và đi làm chuyên viên k □ thu □ t t □ Programming t □ i System Administration, r □ i Database Administration t □ i Networking và ERP... Công vi □ c t □ ng đ □ i □ n đ □ nh, c □ p trên và đ □ ng nghi □ p quý m □ n, nh □ ng r □ i m □ t □ n n □ a tôi ph □ i “thay đ □ i” khi đ □ □ c ch □ n đ □ đi vào ngành “qu □ n tr □ ” (management). Tôi có th □ t □ ch □ i h □ c đi tìm m □ t vi □ c làm khác, nh □ ng m □ t ông x □ p ng □ □ i M □ đã phân tích và h □ ng d □ n cho tôi hi □ u nh □ ng gi □ i h □ n trong t □ ng lai lâu dài n □ u ti □ p t □ c làm chuyên viên k □ thu □ t nên tôi đã nghe theo. Lý do quan tr □ ng nh □ t khi □ n tôi thay đ □ i là càng □ n tu □ i, đ □ u óc mình s □ càng ch □ m □ i nên không th □ c □ nh tranh v □ i các b □ n tr □ v □ nh □ ng chuyên môn trong ngành k □ thu □ t; thêm vào đó, □ □ ng b □ ng và quy □ n □ i c □ a m □ t chuyên viên bình th □ ng cũng ít h □ n m □ t thành viên trong ban qu □ n tr □ . Th □ là sau 10 năm làm chuyên viên k □ thu □ t, tôi đã “chuy □ n ngành” qua làm “qu □ n tr □ ” (management) cho t □ i hôm nay, tính ra cũng đã 15 năm.

Cu □ c đ □ i c □ a tôi, t □ ngày th □ □ u cho đ □ n hôm nay, t □ m □ t c □ u bé m □ t bu □ i đi h □ c, m □ t bu □ i đi chăn bò □ m □ t làng quê h □ o lánh mang tên Bình Gi □ cho t □ i hôm nay làm Senior Vice President cho National Geographic □ th □ đô Hoa Th □ nh Đ □ n, t □ t c □ gom □ i ch □ là m □ t “□ □ c m □ ch □ a tròn” vì tôi đã ph □ i thay đ □ i th □ ng xuyên đ □ thích nghi v □ i hoàn c □ nh và ti □ p t □ c b □ □ c đi... Và ch □ c ch □ n tôi s □ còn ph □ i đ □ i thay nhi □ u □ n n □ a cho t □ i khi nh □ m m □ t xuôi tay vì nh □ tôi đã nói t □ đ □ u: Đ □ i tôi ch □ là m □ t chu □ i đ □ i thay (My Life Story: Changed, changed, and changed again)!

Ph □ n B □ n: H □ y Chu □ n B □ và S □ n Sàng (Your Life – Your Career: Be prepared and ready)

Cu □ c s □ ng c □ a b □ n s □ r □ t bu □ n chán và t □ nh □ t n □ u không có nh □ ng “□ □ c m □ đ □ p” đ □ làm đ □ ng □ c thúc đ □ y mình v □ □ n lên. □ □ c m □ càng □ n càng g □ p nhi □ u khó khăn tr □ ng □ i; do đó, đ □ đ □ t t □ i đích, b □ n ph □ i tìm cách “chia nh □ ” □ □ c m □ □ n thành nh □ ng b □ □ c nh □ đ □ th □ c hi □ n và t □ th □ ng cho chính mình khi đ □ t đ □ □ c m □ t thành công nho nh □ ; thêm vào đó, b □ n cũng ph □ i th □ ng xuyên t □ v □ n lòng mình đ □ xem □ □ c m □ c □ a mình có còn thích h □ p hay không và thay đ □ i tu □ theo hoàn c □ nh, và có khi b □ n ph □ i tìm cho mình m □ t □ □ c m □ khác thích h □ p h □ n v □ i kh □ năng th □ t c □ a chính mình. Nói tóm □ i, đ □ làm hành trang chu □ n b □ vào đ □ i, ngay t □ bây

gi□, b□ n hãy “dream BIG” nh□ ng ph□ i “act small” và th□□ ng xuyên “review and reward” đ□ khích l□ chính mình; và cu□ i cùng, b□ n ph□ i luôn luôn nh□ r□ ng không có □□ c m□ nào là hoàn h□ o và hoàn c□ nh cũng nh□ con ng□□ i c□ a b□ n s□ thay đ□ i theo th□ i gian nên b□ n ph□ i “revisit, revise and reassess” đ□ tìm cho mình m□ t h□□ ng đi thích h□ p gi□ a dòng đ□ i.

Dream BIG: Đ□ có m□ t □□ c m□ th□ t L□ N, b□ n ph□ i l□ ng nghe ti□ ng nói c□ a con tim. Tr□□ c h□ t, b□ n ph□ i đ□ p lý trí sang m□ t bên, vì n□ u b□ n dùng lý trí đ□ tìm “□□ c m□ ” cho t□□ ng lai b□ n s□ không bao gi□ đ□ t đ□□ c k□ t qu□ . Chính lý trí s□ b□ t b□ n ph□ i phân tích t□ m□ nh□ ng khó khăn tr□ ng□ i, nh□ ng s□ h□ i vu v□ và không dám h□□ ng lên cao vì ng□ i khó. Hãy đ□ con tim đi□ u khi□ n lý trí trong lúc này đ□ tìm cho mình m□ t □□ c m□ th□ t đ□ p. Đ□ t m□ ng đâu có t□ n ti□ n; do đó, b□ n hãy th□ l□ ng trí óc đ□ m□ m□ ng đi theo c□ m xúc c□ a con tim...

Act small: Sau khi đã có m□ t “□□ c m□ l□ n”, b□ n ph□ i “đ□ p nó ra thành t□ ng m□ nh nh□ ” (break it up) b□ ng cách ghi l□ i nh□ ng chi ti□ t c□ n thi□ t, nh□ ng b□□ c nho nh□ ph□ i làm đ□ t□ ng b□□ c đ□ a b□ n ti□ n g□ n t□ i đích. Đây là lúc b□ n ph□ i “b□ quên con tim” đ□ dùng lý trí phân tích k□ l□□ ng “s□ tr□□ ng, s□ đ□□ n” c□ a chính mình và nh□ ng vi□ c c□ n làm đ□ đ□ t đ□□ c □□ c m□ . Ch□ c ch□ n b□ n s□ g□ p ph□ i r□ t nhi□ u khó khăn, có lúc t□□ ng ch□ ng không th□ v□□ t qua đ□□ c; do đó, b□ n ph□ i kiên trì h□ c h□ i, nghiên c□ u và tìm ng□□ i giúp đ□ , h□□ ng d□ n mình nh□ ng cách th□ c “v□□ t khó”, và đi□ u quan tr□ ng h□ n n□ a là làm quen và k□ t b□ n v□ i nh□ ng ng□□ i có cùng “□□ c m□ ” đ□ có b□ n đ□ ng hành vì đi m□ t mình r□ t bu□ n chán và khó thành công h□ n là đi chung v□ i b□ n bè cùng chí h□□ ng.

Review & Reward: Sau khi đã so□ n th□ o đ□□ c m□ t ch□□ ng trình hành đ□ ng v□ i nh□ ng b□□ c nho nh□ , b□ n hãy b□ t đ□ u ngay ch□ đ□ ng ch□ n ch□ s□ p x□ p m□ t ngày thu□ n ti□ n m□ i b□ t đ□ u. B□ n c□ theo danh sách đ□ b□ t đ□ u nh□ ng vi□ c c□ n làm hôm nay, tu□ n này, tháng này... r□ i “check off” (g□ ch b□) trong danh sách đ□ ghi nh□ n mình đã v□□ t qua đ□□ c t□ ng b□□ c nh□ và t□ th□□ ng cho mình nh□ ng món quà nho nh□ khi mình đã hoàn t□ t đ□□ c m□ t b□□ c. Chính nh□ ng món quà t□ th□□ ng cho mình s□ là đ□ ng l□ c thúc đ□ y b□ n c□ g□ ng v□□ n lên t□ ng ngày (maintain your momentum). B□ n ph□ i thành th□ t v□ i chính mình, n□ u sai thì s□ a. Ai trong chúng ta cũng có lúc l□ m l□ i hay đi l□ c đ□□ ng, đi□ u quan tr□ ng là bi□ t s□ a đ□ i đ□ v□□ n lên. Đ□ đ□ t đ□□ c □□ c m□ c□ a mình, b□ n ph□ i kiên trì t□ ng b□□ c đi lên ch□ không th□ đi t□ t (no shortcut) vì “đ□□ ng đi khó, không khó vì ngăn sông cách núi mà ch□ khó vì lòng ng□□ i ng□ i núi e sông.” (Nguy□ n Bá H□ c)

Revisit, Revise & Reassess: Con ng□□ i chúng ta, ai cũng thay đ□ i theo dòng th□ i gian, hoàn c□ nh xã h□ i, tu□ i tác và kinh nghi□ m s□ ng... Do đó, th□ nh tho□ ng, ít là m□ i năm m□ t l□ n, b□ n ph□ i suy nghĩ, tìm hi□ u và thay đ□ i nh□ ng đi□ u c□ n thi□ t đ□ giúp b□ n đ□ t đ□□ c □□ c m□ ban đ□ u. R□ i cũng có khi b□ n ph□ i tìm ki□ m m□ t □□ c m□ m□ i vì càng ngày b□ n càng nh□ n ra □□ c m□ cũ không còn thích h□ p v□ i con ng□□ i hi□ n t□ i c□ a b□ n trong hoàn c□ nh m□ i. Đ□ ng th□ t v□ ng hay n□ n chí. B□ n c□ vi□ c th□ l□ ng đ□ u óc và l□ ng nghe ti□ ng nói m□ i c□ a con tim đ□ tìm m□ t □□ c m□ m□ i và b□ t đ□ u l□ i. Nh□ ng thành qu□ b□ n đ□ t đ□□ c trên b□□ c đ□□ ng đi tìm □□ c m□ cũ v□ n có giá tr□ r□ t l□ n trong vi□ c so□ n th□ o ch□□ ng trình m□ i đ□ t□ o đ□ ng s□ nghi□ p cho t□□ ng lai c□ a b□ n.

Sau khi đã tìm đ□□ c m□ t □□ c m□ m□ i, đi□ u quan tr□ ng nh□ t là b□ n ph□ i quên đi □□ c m□ cũ (let go of old dream) và b□ t đ□ u l□ i ngay khi có th□ . Hãy xem đó là m□ t gi□ c m□ ng đ□ p, m□ t k□ ni□ m cũ r□ t đáng trân quý nh□ ng không quá luy□ n ti□ c đ□ r□ i không th□ b□ t đ□ u l□ i v□ i m□ t □□ c m□ m□ i. Gi□ c m□ nào cũng đ□ p nh□ ng đ□ t□ o đ□□ c s□ nghi□ p, chúng ta ph□ i tìm cho đ□□ c m□ t □□ c

mẹ thích hợp với hoàn cảnh sống của chính mình. Ai trong chúng ta cũng phải làm việc để kiếm sống, nhưng nếu được làm một công việc thích hợp với khả năng và sở thích của mình thì cuộc sống sẽ hạnh phúc hơn.

Khi mẹ chia sẻ với các bạn về việc chuần bị cho tương lai của mẹ và người, tôi đã nói tới một cái mẹ thật LỚN (Dream BIG). Tôi đã viết hoa chữ BIG vì tôi muốn nhấn mạnh thêm một điều là chữ BIG đó cũng là chữ viết tắt của “Believing In God”. Ai trong chúng ta cũng nhận thấy được rằng sự công nhận có hạn và chúng ta tin tưởng vào sự trợ giúp của đấng thiêng liêng là Thiên Chúa, là Thiên đàng, là Đức Phật, là Ông Bà Tổ Tiên... Chính niềm tin đó cũng là một yếu tố rất quan trọng giúp chúng ta vượt qua những lúc khó khăn trong cuộc sống.

Tôi cầu chúc tất cả mọi người đều tìm được cái đích thực của chính mình và vạch ra một con đường thiết thực để từng bước tiến đến tương lai sự nghiệp đúng với sở thích của mọi người vì “có công mài sắt có ngày nên kim” (If you polish a piece of iron long enough you can make a needle).